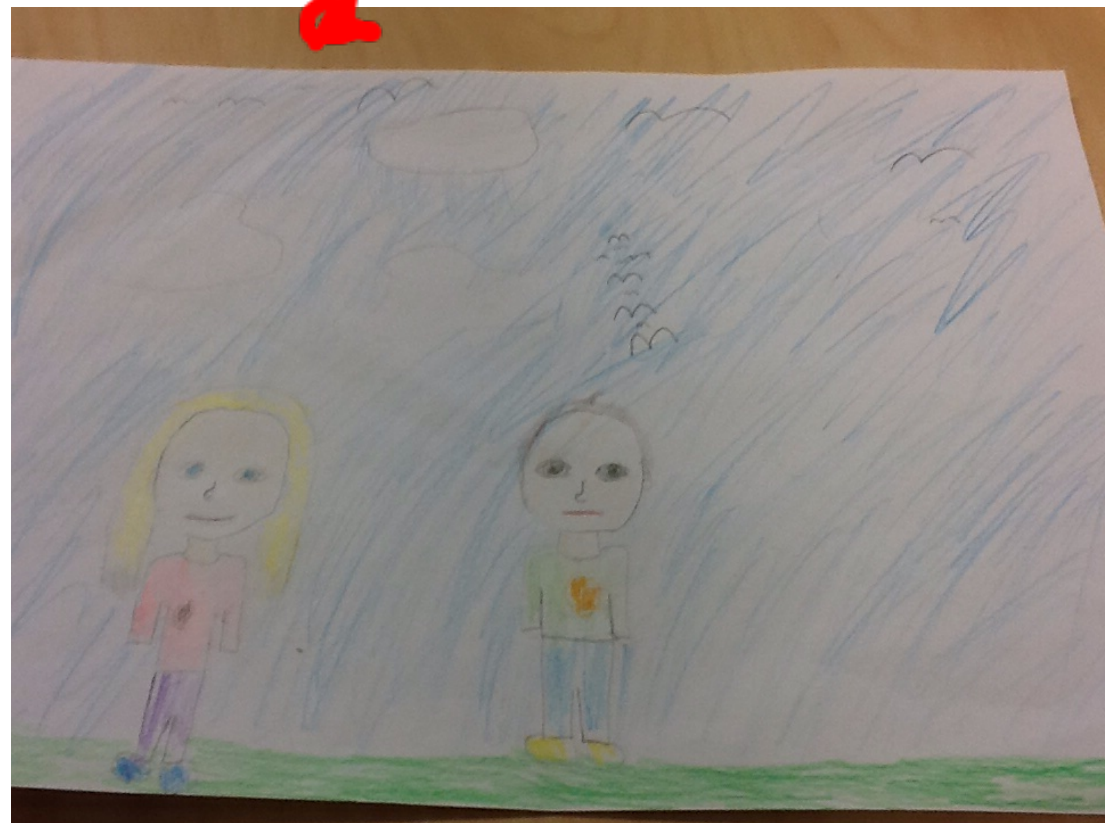

Död o
lidande

Bruno Klintman
Lilly Månsson

Det var en gång en tös och en grabb. Tösen hette Alva och grabben hette Peter. Dem bode grannar och var bästa vänner. En dag skulle båda familjerna ut och tälta i skogen. När dem kom fram var klockan redan 10:30 på kvällen, och det var dags att sova. När dem hade kommit in i tältet hade Alva bara en sov säck, men Peter han hade med sig den varmaste kvalliten av sov säck kudde och mössa, men mössan den gav han till Alva. Alva vaknade klockan 04:00 på morgonen, för att hon var så iisskkaallll. När hon kände på sin arm var den is is is kall.

När hon skulle känna på armen igen så kunde hon inte nå armen, hon blev så himla ledsen så att hon lag sig ner och grät. Till slut var klockan 8:45 och då vaknade Peter av att Alva grät. Peter sprang till Alvas

föräldrar. Han berättade att Alva grät.

- ALVA GRÅTER!!! Skrek Peter. Mamman och pappan sprang till Alvas sov säck. När de hade kommit till Alva så märkte de att Alva hade fått en rejäl sjukdom, nästan en livsfarlig sjukdom.

Efter en stund märkte de att det var 90 procent att Alva skulle dö! Peter fick tårar i ögonen. De han precis i tid till sjukhuset, de sprang så snabbt de kunde till en doktor. Peter stod utanför för han ville inte se vad som hände. När de hade kommit in i rummet med Alva var Alvas ögon lock tunga som elefanter. Doktorn sa så här

- Alva kommer att leva några minuter till, sedan är hennes liv slut. De försökte inte gråta för att då kommer Peter att bli förkrossad. Alva sa till sina föräldrar så här vem är ni, var är jag, jag mår bra, jag vill gå hem nu. Du måste stanna här sa Alvas pappa. Alva sa nej jag vägrar!!! Nu går jag. Och då när hon gick från sängen så kände hon att hennes ben inte orkade bära henne mer, och fall ner på golvet och dog. När de skulle gå hem berättade de inte det för Peter tills de kom hem. När Peter hade kommit hem var han full av gråt.

4 dagar senare var det begravning i kyrkan. Peter fick det sista ordet han sa

- Alva har varit min bästa vän, och kommer alltid vara det.

Nästan alla i publiken grät av sorg. Peter grät också lite grann. Nu var det dags att åka hem. När Peter hade kommit hem från begravningen fick han höra att hans föräldrar skulle åka till Rumänien i ett år, och då skulle Peter få bo hos Alvas föräldrar.

- I 12 månader!!! Skrek Peter. För det första har Alva dött och för det andra ska ni resa bort utan mig! Vi kommer snart hem sa Peters föräldrar.

Desutom har Alvas föräldrar mycket mer mat än vad vi har älskling.

12 månader senare vaknade Peter av att Alvas föräldrar diskuterade några saker. Peter gick ut och undrade vad de pratade om, först sa de ingenting, sedan sa de till Peter.

-Peter dina föräldrar har kraschat med flyget men de var de enda på planet som klarade sig. Men men vad ska vi göra, mår de bra undrade Peter oroligt! Peter frågade sedan när kommer de hem? I morgon får vi hoppas. Men de skulle komma hem i dag, jag fattar inte. Det märktes att Peter var fruktansvärt orolig, och stressad.

En dag senare vaktade Peter av att han drömmde om mamma och pappa. När han vaktade såg han mamma och pappa. Mamma hade kryckor, och pappa hade rullstol. Peter blev orolig igen. Nästa dag vaknade Peter och tittade på mammas och pappas säng. Men de var inte där. Peter tittade runt i hela huset och var orolig igen. Men senare såg han en begravning utanför fönstret. SLUT!

